Русский | English | עבדית





צור קשר צעידי ביתנו הישגים חבדי הסיעה בלוג חדשות ראשי

עדכונים אחרונים

לכל העדכונים >









הדשמה לדשימת תפוצה

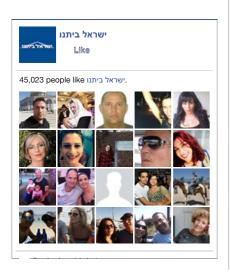
שם מלא

כתובת הדוא"ל שלכם

מאשר בזאת קבלת עידכונים בדואר אלקטרוני. 🗌

הרשם

עקבו אחרינו ברשת



לשחות נגד הזרם ־ חזון "ישראל ביתנו"

פורסם ב: 28 בנובמבר 2014

לפני כל מערכת בחירות נוהגות המפלגות השונות לפרסם את מצעיהן. עד לשנות ה-80 עדייו התייחסו לכר כולם. המפלגות והאזרחים. ברצינות. ולכתיבת המצעים התלוו ויכוחים סוערים על כל מילה, פסיק ונקודה. מאז, פחתה התעניינות הציבור न्याम्ब रिक्राया-בדבר והתייחסות המפלגות למצע הפכה למעין "יציאה ידי-חובה" ומה שנכתב שם הוא בגדר מס-שפתיים שאף-אחד לא מייחס לו חשיבות. לכן, מצעיהן של רוב המפלגות הפכו דומים: התייחסויות כלליות וסיסמאות בנוגע לאיכות הסביבה, מעמד הביניים, ביטחון אישי, דיור בר השגה, שלום וביטחון וכו'... אבל עדיין ישנה תפיסה כאילו חייב להיות מצע כזה לכל מפלגה בטרם הולכים לבחירות.

אנו ב"ישראל ביתנו" רגילים להיות הראשונים ש"חושבים אחרת". לכן, במקום להפיץ מסמך של כותרות וסיסמאות אנו בוחרים להציג את תפיסת העולם של "ישראל ביתנו" בצורה רצינית ובאמצעות הרחבה על מספר עקרונות המבהירים את השקפת עולמנו. אין זה מסמך המתייחס לכל תחומי החיים, מאיכות הסביבה ועד בריאות, שגם לגביהם יש לנו כמובן השקפת עולם מלאה, סדורה ומנומקת, אלא דגשים על העקרונות הבסיסיים שבהם אנו מאמינים ובהם אנו נבדלים מהאחרים.

התפיסה הבסיסית של "ישראל ביתנו" מבוססת על תורתו של זאב ז'בוטינסקי. למרות שיש עוד תנועות פוליטיות המתהדרות בכך, הנאמנות למקור מצויה ב"ישראל ביתנו" ואנו איננו מחליפים את התפיסה הזו בהתאם לרוחות השנה ולטרנדים חולפים.

שלושת העקרונות הבסיסיים שהם אבני היסוד שלנו הם:

אחדות העם

מדינת ישראל היא מדינתו של העם היהודי בלי נאמנות אין אזרחות

אחדות העם

לאורך ההיסטוריה למדנו ששנאת חינם, ריב אחים ומחלוקות פנימיות – הם אלו שהביאו על עם ישראל את האסונות הגדולים ביותר. ניתן למצוא אין ספור ציטוטים ודוגמאות לכך במקורות ובספרי ההיסטוריה.

בימינו, מאז הקמת המדינה וביתר שאת מ-1967 ועד עתה, הדבר הזה בא לידי ביטוי בויכוח המפלג את העם בנוגע ליהודה ושומרוו ולגורל ההתיישבות.

כמי שגדל על התפיסה של "שתי גדות לירדן" ועל האמונה בארץ ישראל השלמה, אחת מהדילמות הקשות ביותר בהתלבטות האישית שלי נוגעת לשאלה מהי הגישה הנכונה לגבי הויכוח הזה, ומה היה מחליט ראש בית"ר לו היה מתבקש להכריע בנושא.

גם כאן, מבלי להיכנס לנבכי תורתו של ז'בוטינסקי (ומי שרוצה יכול לעיין בספרו המרתק של משה בלה "עולמו של ז'בוטינסקי") ברור לי, ומבלי לוותר על החלום או על העיקרון של ארץ ישראל השלמה, שבסופו של דבר צריך להגיע לפשרה מוסכמת ומושכלת שתביא לאחדות העם. שהיא הדבר החשוב ביותר.

התפיסה הרוויזיוניסטית תמיד הייתה תפיסה ריאליסטית וגם אלו ששרו ושרים "שתי גדות לירדן" מבינים שבצד השני של הירדן שוכנת הממלכה ההאשמית ואף אחד לא מדבר על הפיכתה לחלק ממדינת ישראל, או על כוונתו להקים שם יישובים. זו גם הייתה הכרעתו של מנחם בגין בקמפ-דיוויד.

כי בסופו של דבר בויכוח על שלמות העם אל מול שלמות הארץ – שלמות העם גוברת. כי על שלמות העם אי אפשר להתפשר ועל אובדנה אי-אפשר להתגבר.

מדינת ישראל כמדינתו של העם היהודי

הקמת מדינת ישראל לאחר אלפיים שנות גלות היא ללא ספק נס שאין לו תקדים היסטורי. הדבר המשותף לכל גלי העלייה והתנועות הציוניות, מהביל"ויים ועד היום, היא השאיפה לחיות במדינה יהודית. הויכוחים האידיאולוגים בין החלוצים לבין הבית"רים והדקויות שבין השומר הצעיר לחסידיו של בורוכוב מעולם לא חלקו על זכותו של העם היהודי למדינה משלו.

מדינה לעם היהודי היא הדבר הבסיסי שלשמו התכנסנו כאן, ויש לשמור עליה מכל משמר.

אלפיים שנה חלמו אבותינו על השיבה לציון, מיליוני יהודים נרצחו ברחבי תבל כי לא הייתה להם מדינה בה יוכלו לחיות, מדינה שתגן עליהם. אנו, ברי המזל, צריכים לשמור על מדינתנו מכל משמר. גם אחינו היהודים שחיים היום בתפוצות חיים בבטחון גדול יותר כי הם יודעים שיש כאן את מדינת היהודים שתמיד תהיה פתוחה בפניהם.

לכן, יש לשלול לחלוטין ולהילחם ללא פשרות בתפיסה של מדינת ישראל כמדינת כל אזרחיה – משום שעם התפיסה הזו אין שום טעם לקיומה של מדינת ישראל. מי שמחפש איכות חיים, יתרונות כלכליים, שקט ושלווה, יכול למצוא אלטרנטיבה טובה יותר ממדינה צעירה השוכנת באזור מורכב וטעון כמו המזרח התיכון. אם מדינת ישראל היא לא מדינתו של העם היהודי, אזי יש מקומות נוחים יותר לחיות בהם.

באופן מעשי, משמעות היותה של מדינת ישראל מדינת העם היהודי היא שבהתנגשות בין ערכים דמוקרטים לבין שמירת צביונה של ישראל כמדינה יהודית – המדינה היהודית גוברת. כך בנו את המדינה האבות המייסדים ולכך הם כיוונו.לכן גם חוקק על-ידם "חוק השבות" שחל רק על יהודים. החוק הזה לא הופך את ישראל למדינה פחות דמוקרטית. כל מדינה שומרת על צביונה. כך בארה"ב, הדמוקרטיה המובילה בעולם, שבה בהתאם לחוקה האמריקאית רק מי שנולד בארה"ב יכול להיבחר לנשיא (ראו ההבדל בין רונלד רייגן לארנולד שוורצנגר, שני אזרחי ארה"ב, שחקנים מפורסמים שהפכו למושלי קליפורניה, אך רק אחד מהם היה רשאי להתמודד לנשיאות משום שהשני לא נולד בארה"ב). אף אחד לא טוען שבשל כך ארה"ב אינה דמוקרטיה או דמוקרטיה פגומה. כך גם בישראל – זכותנו לשמור על צביונה של המדינה כמדינה יהודית וציונית, והזכות הזו אינה נתונה לשום פשרות.

מכאן גם תפיסתנו בסוגיית הדת והמדינה: יש זיהוי מוחלט בין הדת והלאום היהודי ואין להפריד את הדת מהמדינה, אולם יש לאפשר לכל אחד לחיות על-פי אמונתו ובאופן חופשי ברוח המשפט "חיה ותן לחיות".

בלי נאמנות איו אזרחות

אחד הויכוחים הקשים והעמוקים ביותר בחברה הישראלית נוגע למקומם של המיעוטים במדינה. מה הן זכויותיהם וחובותיהם. גם כאן, בהתאם לתורת ז'בוטינסקי, אנסה להציג את תפיסתי לסוגיה רגישה זו:

אני סבור שלא צריך להיות שום הבדל ביחסה של המדינה אל יהודים, נוצרים, מוסלמים, דרוזים או אחרים. כל מי שהוא אזרח ישראלי, חלות עליו אותן חובות ואותן זכויות.

גם לשאלה הקנטרנית "איך אפשר לצפות מערבי להזדהות עם המדינה הציונית, לשיר התקווה ולכבד את דגל ישראל" התייחסתי רבות בעבר, בעל פה ובכתב, אבל חשוב לחזור פעם נוספת: התשובה היא שדווקא לנו, לעם היהודי שהוא תמיד לויאלי למדינות שבהן הוא חי בגלות, דווקא לנו יש זכות לדרוש זאת גם מהמיעוטים החיים בקרבו

במלחמת העולם הראשונה לחמו יהודים משני צידי המתרס, ולצערנו אף הרגו אחד את השני כשלבשו מדים של צבאות שונים. במדינות ערב כיהנו יהודים במשרות בכירות בשלטון, אפילו כשרים בממשלות עיראק ומרוקו, והיו נאמנים לאותן מדינות ולסמליהן. אני עדיין זוכר בחיוך את הויכוח שאליו נקלעתי כשהייתי סטודנט בגבעת רם, שם סטודנטים יהודים שעלו מאנגליה ניהלו ויכוח מר ונוקב עם סטודנטים שעלו מארגנטינה בשל המלחמה שהתנהלה על איי פוקלנד, כל צד בהזדהות מוחלטת עם מדינתו לשעבר. גם היום אפשר לראות ברשתות החברתיות ויכוחים בין יהודים שעלו מרוסיה לכאלו שעלו מאוקראינה על המלחמה המתנהלת במזרח אוקראינה, כשכל אחד מצדד במדינה ממנה עלה.

לכן זה לגיטימי לצפות גם מהמיעוטים ומקבוצות שונות בישראל לגלות נאמנות והזדהות, לכבד את סמלי המדינה שבה הם אזרחים שווי זכויות ולצפות מכל צעיר, חרדי או ערבי, שיעשה שרות צבאי או לאומי.

זו גם הסיבה שאדם שחי בישראל והופך את יום העצמאות ל"יום הנכבה", יום אסונו, הוא עניין שיש להילחם בו בצורה חד משמעית ובאופן מעשי. אנו, "ישראל ביתנו", כבר חוקקנו חוק בכנסת שקובע שרשות מקומית שמציינת את "יום הנכבה" לא תקבל סיוע כספי ממדינת ישראל וחוקים נוספים שמיישמים בפועל את התפיסה שבלי נאמנות – אין אזרחות. אנו נמשיך בכך עד שהרעיון יוטמע לחלוטין, כי אסור להשלים עם תופעות של הנפת דגל שחור ביום העצמאות, או אי כיבוד צפירה ביום הזיכרון על ידי ערבים או פלגים חרדיים קיצוניים.

אסור גם להשלים עם התופעה המסוכנת של ההקצנה של חברי הכנסת הערבים, שמסיתים נגד המדינה שבפרלמנט שלה הם מכהנים. חברי הכנסת הערבים למדו שהסתה פרועה נגד ישראל – משתלמת. בזכותה הם מקבלים פרסום, תמורה כספית נכבדה ממדינות ערביות כמו קטאר ותמיכה פוליטית מהציבור הערבי ההולך ומקצין. יש לשים סוף לתופעה הזו ללא היסוס וללא דיחוי. יש "לצייד" את מערכת המשפט בחקיקה מתאימה שתחייב ענישה מרתיעה על התנהלות כמו זו של חברי הכנסת הערבים ותמנע הישנות המקרה שבו בג"צ ביטל את החלטת ועדת הבחירות לאחר ש"ישראל ביתנו" הביאה לפסילתה של בל"ד מלהתמודד בבחירות.

לסיכום נושא זה, נחזור שוב לתורת ז'בוטינסקי שאומרת שעלינו לנהוג כ"גאון, נדיב ואכזר". המשמעות היא שהמיעוט הלא-יהודי אשר חי בתוכנו, מזדהה עם המדינה ותורם לה, צריך לקבל את כל הכבוד והזכויות – עד חצי המלכות. מי שחי איתנו ופועל נגדנו – יש להילחם בו עד חורמה.

אלו הם עקרונות הבסיס שבהם אנו מאמינים. היישום המעשי של העקרונות הללו, מחייב קודם כל ניהול נכון. הבסיס להתנהלות נכונה היא כושר מנהיגות.

מנהיגות וניהול

מכיוון שלאף אחד אין מונופול על החכמה או על הצדק, ובסוגיות מדיניות אין בהכרח משהו שהוא נכון או לא נכון – הניהול הנכון הוא התנאי הבסיסי להצלחה ולהובלה נכונה של המדינה. מנהיג טוב הוא כזה שקודם כל מתנהל על-פי שכל ישר ולא על-פי סקרים. מנהיג שפועל על-פי האמת שבה הוא מאמין, מדבר אמת ולא חושש לשחות נגד הזרם, אם יש בכך צורך. ניהול נכון של מדינה צריך להיות דומה לניהול חברה עסקית. הממשלה צריכה להתנהל כמו מועצת מנהלים, ראש הממשלה צריך להיות "יו"ר הדירקטוריון" והכנסת "אסיפת בעלי המניות" המייצגת את העם על כל גווניו. כך אפשר להגיע לתוצאות: להוריד את יוקר המחייה, לבטל בירוקרטיות וחסמים, לאפשר חיים טובים יותר לאזרחים.

כיום, בשל המבנה השלטוני הקלוקל, המדינה מתנהלת כמו חברה עסקית שחברי הדירקטוריון שלה מנהלים מאבקי-כח, מתקוטטים, מסוכסכים בינם לבין עצמם ומשמיצים אחד את השני. לחברה כזו אין סיכוי להצליח. תוצאת ההתנהלות הזו היא שבמשך 66 שנות קיומה של המדינה, כיהנו בה 33 ממשלות, ורק ממשלה אחת, ממשלתה של גולדה מאיר, השלימה את כהונתה עד תום, וגם זה בגלל מלחמת יום הכיפורים שהתנהלה באותו זמן.

אין ספק שמצב כזה, שממוצע הכהונה של ממשלה בישראל הוא שנתיים, אינו מאפשר לקדם תהליכים ולהפיק תועלת למען הציבור. לכן בצורה בה מתנהלות היום הממשלה והכנסת, המדינה לא מתנהלת כראוי.

יש צורך בהפרדת רשויות מלאה:

הממשלה – צריכה למשול.

הכנסת – צריכה לחוקק ולפקח.

בית המשפט – צריך לשפוט.

המצב הנוכחי, בו כמעט רבע מחברי הכנסת מכהנים גם בממשלה, הוא מצב לא בריא הפוגע בהפרדת הרשויות ולא מאפשר תפקוד יעיל של הממשלה או פיקוח יעיל של הכנסת. גם המצב שבית המשפט העליון מרחיב את גבולות השיפוט, מנכס לעצמו סמכויות וכופה את דעתו על הכנסת הוא מצב מעוות ולא תקין במשטר דמוקרטי.

יש להקפיד על הפרדת רשויות מלאה ובריאה

יש להביא לכך ששרי הממשלה יהיו אנשי מקצוע ולא חברי כנסת. הכנסת תעסוק בחקיקה ובפיקוח על הממשלה. יוקם בית משפט לחוקה.

"ישראל ביתנו" כבר הביאה לחקיקת חוק המשילות. זהו צעד ראשון וחשוב בדרך ארוכה ליצירת שלטון תקין המתפקד כראוי לטובת האזרח.

בנוגע לדברים הדחופים ביותר שבהם יש לטפל למען אזרחי ישראל:

'תכנית השלום של 'ישראל ביתנו

– השאיפה והנסיונות להגיע לשלום מלווה את מדינת ישראל מיום הקמתה. כבר ב-1947 קיבלה ישראל את תכנית החלוקה, על-אף שלא היתה לשביעות רצונה. למרות זאת, העולם הערבי כפה עלינו מאז מלחמה אחר מלחמה. כחלק מרצונה בשלום אף ויתרה ישראל במהלך השנים על שטחים ביחס של פי 3.5 מגודלה.

לכן, ההאשמות כלפי עצמנו על-כך שאין הסדר שלום בין ישראל לפלסטינים הן האשמות חסרות בסיס של אלו שמשקרים לעצמם ולאחרים. יש כאלו המאשימים כי בשל ממשלות הימין ששולטות בישראל אין הסדר. אך מאז 1993 ניסו מנהיגי ישראל השונים, לרבות מנהיגים מהשמאל כמו פרס, ברק ואולמרט, להגיע להסדר שלום והציעו לערפאת ולאבו-מאזן הצעות יותר מנדיבות. הפלסטינים סירבו. גם תכנית ההתנתקות והפינוי החד-צדדי של יישובים על-ידי אריאל שרון הסתיימה בכישלון מהדהד.

בכדי להגיע להסדר צריך קודם להבין שכשהדיאגנוזה לא נכונה, התרופות לא יתאימו והחולה לא יבריא. לכן, בדרך בה הלכו עד היום אין סיכוי להגיע לתוצאה נכונה.

אך לא די להגיד מה לא נכון לעשות, יש גם לאמר מה כן צריך לעשות:

בניגוד לתפיסה המקובעת של המפלגות האחרות, "ישראל ביתנו" מבינה כי הסכסוך של מדינת ישראל איננו רק סכסוך טריטוריאלי עם שכנינו הפלסטינים אלא סכסוך תלת-מימדי משולב: מדינות ערב-פלסטינים-ערביי ישראל. לכן, ההסדר עם הפלסטינים חייב להיות חלק מהסדר כולל, שיכלול הסכמי שלום עם מדינות ערב וחילופי שטחים ואוכלוסיות של ערביי ישראל.

השמאל מאמין כי קודם כל צריך להגיע להסדר עם הפלסטינים ובעקבותיו ניתן יהיה להגיע להסדר עם שאר מדינות ערב. נוסחה זו, מעבר לכך שנוסתה כבר במשך יותר מ-20 שנה ולא הניבה תוצאות, גם נותנת כוח מופרז בידי הפלסטינים וגורמת לכך שלא יהיו מוכנים להתפשר בדרישותיהם.

לתפיסתנו, המצב הוא הפוך: אין טעם בהגעה להסדר עם הפלסטינים בלבד משום שהוא לא יפתור את בעיית הנאמנות של ערביי ישראל, לא יביא רווח מדיני וכלכלי מקשרים עם מדינות ערב ולא יביא לסופיות הסכסוך בין ישראל לעולם הערבי. רק עסקת חבילה כוללת תביא לתוצאה הרצויה.

הסדר כזה אפשרי משום שהיום רבים כבר מבינים שהבעיה הפלסטינית היא אינה הבעיה המרכזית או הגורם לאי השקט במזרח התיכון. מאורעות האביב הערבי בתוניסיה, לוב, מצרים, סוריה, עיראק, תימן ובמקומות האחרים מוכיחים זאת. גם מדינות ערב המתונות מבינות זאת, ומבינות כי האיום עליהן הוא לא מדינת ישראל והציונות, אלא הארגונים האסלאמיים הקיצוניים כגון דאעש, ג'באת א-נוסרה, האחים המוסלמים, חמאס, הג'יאהד האיסלאמי, החיזבאללה ואחרים. לכן היום, לראשונה, אפשר להגיע להסדר כולל שתנאיו יהיו סבירים ומתקבלים על-הדעת מבחינת ישראל.

בנוגע לערביי ישראל ההסדר חייב לכלול את תכנית חילופי השטחים והאוכלוסיות. הסדר כזה עם המדינה הפלסטינית. הפלסטינית יאפשר לערביי ישראל שאינם מזדהים עם מדינת ישראל להפוך להיות חלק מהמדינה הפלסטינית. מהלך כזה יפתור קודם כל את הבעיה של הערבים במשולש ובוואדי-ערה שסמוכים לשטחי הרשות הפלסטינית ויוכלו להפוך ולהיות אזרחי המדינה הפלסטינית מבלי לעזוב את ביתם, ויאפשר גם לערבים ממקומות אחרים בישראל, כגון יפו, עכו וכו', שחשים שהם חלק מהעם הפלסטיני, לפתור את בעיית הדואליות ואת "פיצול האישיות" שממנו הם סובלים. הם יוכלו להחליט, הן מבחינה תודעתית והן מבחינה מעשית, אם הם חלק ממדינת ישראל או מפלסטין. אלו שיחליטו שזהותם היא פלסטינית יוכלו לוותר על אזרחותם הישראלית ולעבור ולהיות אזרחי המדינה הפלסטינית העתידית. על מדינת ישראל אף לעודד אותם לכך באמצעות מערכת תמריצים כלכליים.

חברה וכלכלה

כיום, המצעים הכלכליים של המפלגות השונות, מחד"ש ועד "הבית היהודי", דומים כולם ומורכבים מסיסמאות המתייחסות לעזרה לשכבות החלשות, חיזוק מעמד הביניים, מאבק ביוקר המחיה, דאגה לערי הפיתוח וכו' וכו'... כל הדברים הללו נכונים ויש לפעול בנוגע לכולם, אך בכדי להביא לשינוי אמיתי המדינה חייבת להגדיר ולהבהיר מה ומי בראש סדר העדיפויות שלה. להבהיר למי קודם כל מגיע לקבל, לאמר זאת בקול ברור וצלול ולפעול לחיזוקם בצורה ממוקדת ונחושה.

חייבים קודם כל לדאוג לאוכלוסייה שתורמת למדינה: אזרחים ששירתו בצבא או בשרות לאומי, שעובדים ומשלמים מסים.

הדברים העיקריים שלהם יש לדאוג מצויים גם הם בתורתו של ז'בוטינסקי שדיבר על חמשת המ"מים: מזון, מעון, מלבוש, מורה ומרפא. שני הסעיפים המרכזיים שבהם יש צורך לטפל כיום בדחיפות, על-מנת להקל על חיי האזרחים העובדים במדינה, הם דיור וחינוך.

דיור – כיום לזוגות צעירים רבים יש את היכולת לשלם משכנתא חודשית, אולם אין להם את ההון העצמי הראשוני הנדרש כדי לרכוש דירה, מה שמביא אותם לכלות את כספם על דמי שכירות גבוהים בעוד ש"חלום הדירה" מתרחק מהם. המצב הזה, כשזוגות שבהם שני בני הזוג עובדים והם שירתו בצבא או בשרות הלאומי, כלומר זוגות בעלי כושר השתכרות של לפחות 125%, מקבלים מהבנקים רק 75% אחוז משכנתא לרכישת דירה ראשונה ומשום שאין להם את ה-25% הנותרים הם לא מצליחים לרכוש דירה, הוא מצב בעייתי ומעוות. "ישראל ביתנו" פועלת בכדי שהזוגות הללו, ששניהם שירתו בצבא ושניהם עובדים, יקבלו משכנתא בסך 90% לרכישת דירה ראשונה. מהלך כזה מרחיב את האופציות לזוג צעיר הרוכש דירה ראשונה ומאפשר להם, בניגוד לתכניות אחרות, לקנות גם דירות יד שניה, ולא רק דירות מקבלן, ולהנות מההטבה. הטענות כאילו ייווצר משבר כפי שקרה בארה"ב אינן נכונות משום שבארה"ב נתנו משכנתאות כאלו לכולם, ללא מבחן השתכרות, בעוד כאן מדובר על פלח אוכלוסייה ממוקד של אנשים עובדים.

חינוך – על המדינה לספק מערכת צהרונים, עד לשעה 17:00 אחה"צ, לילדים מגיל חצי שנה ועד גיל 6.

אמנם מדובר בסכום לא מבוטל הנדרש בכדי ליישם זאת, אך זהו סכום שהוא בהחלט סביר ולא מופרז במונחים של תקציב מדינה שעומד על מאות מיליארדי שקלים ובשיקולים של עלות מול תועלת.

מהלך כזה יעודד יציאה לעבודה ויגדיל את מספר המשפחות בהן יוכלו שני בני הזוג לעבוד משרה מלאה, במקום בחצי משרה, ישפר באופן משמעותי את מצבם הכלכלי של הזוגות הצעירים שמוציאים אלפי שקלים בחודש על גני ילדים פרטיים או צהרונים וגם ישים סוף לכך שהילדים הקטנים נתונים משעות הצהרים לסידורים מזדמנים, ללא ארוחה חמה ומסודרת, ומבלי לנצל את שעות הצהרים הארוכות לחוגי העשרה או תכניות התורמות להתפתחות הילד בגיל הרך. אנו ב"ישראל ביתנו" סוברים שהרחבת המשפחה אינה צריכה להוות שיקול כלכלי, עבור זוגות צעירים.

כיום, עלות "מסגרת" לשעות הצהרים לגילאי 3 חודשים עד 3 שנים היא כ-100,000 ₪, ולא, הפעוטות אינם מקבלים תואר אקדמי בתום 3 השנים...

ועדת טרכטנברג, דנה בדרישה הצודקת שעלתה במחאה החברתית ותבעה להאריך את השהות במעונות ובגנים עד לשעות אחר הצהרים. אולם ההחלטה שהתקבלה בועדה היתה חלקית ולא מספקת וקבעה שצהרונים יסובסדו רק לילדים מגילאי חמש, שהצהרון יפעל עד לשעה 16.00 בלבד ושהתכנית תיושם רק ביישובים הנמצאים בדירוג סוציו-אקונומי 1 ו-2, יישובים שהם בעיקר יישובים חרדיים וערביים ושבהם שיעור ההשתתפות בשוק העבודה נמוך. לכן ההחלטה החטיאה את המטרה של סיוע למשפחות שעובדות ותורמות למדינה.

התכנית הזו של "ישראל ביתנו" כן דואגת להם.

יישום התכניות הללו בתחומי הדיור והחינוך יחסוך אלפי שקלים בחודש לכל משפחה ובכך יקל את העומס הכלכלי גם בתחומים אחרים.

השורה התחתונה היא השאלה אם אנחנו רוצים להיות מדינת סעד המסתפקת בדאגה לחלשים בלבד או מדינת רווחה, שדואגת גם למעמד הביניים, לאותם זוגות שעובדים, שירתו בצבא, משלמים מיסים ותורמים למדינה. אנחנו ב"ישראל ביתנו" יודעים את התשובה.

עלייה, קליטה ויהדות התפוצות

"ישראל ביתנו" רואה בעליה לישראל נכס אסטרטגי למדינה ומרכיב מהותי והכרחי בבניינה של הארץ, המדינה והחברה הישראלית. מהות החלום הציוני הוא ריכוז רוב רובו של העם היהודי בארץ ישראל.

בשנותיה הראשונות נעזרה מדינת ישראל הצעירה ביהדות העולם. אולם כיום התהפכו היוצרות ויהדות התפוצות זקוקה לעזרתנו. אנו עדים לתופעות מעוררות דאגה: התבוללות, אובדן מרכזיותה של מדינת ישראל בחיי הקהילות היהודיות בעולם, הכמות ההולכת ופוחתת של היהודים בגולה הלוקחים חלק בפעילות יהודית וציונית כזו או אחרת והאנטישמיות שמרימה ראש דווקא במדינות ה"נאורות". העזרה של יהדות הגולה לישראל בשנותיה הראשונות והעזרה שאנו צריכים לתת להם היום היא המהות והביטוי המעשי של המשפט החשוב ש"כל ישראל ערבים זה לזה".

הבעיה הגדולה ביותר של העם היהודי בין בישראל ובין בתפוצות היא תהליכי הדמוגרפיה. כיום חיים בישראל כ-6.1 מיליון יהודים (6.1 מיליון יהודים, ובארה"ב, לפי הנתונים של הדמוגרף סרג'יו דלה פרגולה, מדובר בכ-5.4 מיליון יהודים (על-פי מחקר שערך ב-2012). סקר PEW האחרון שנערך בארה"ב מעריך כי יש מעט פחות מ-5.3 מיליון יהודים בארה"ב ומציג מגמת גידול במספר נישואי התערובת של יהודים שם לכ-58 אחוזים.

במשך שנים רבות גורמים ישראליים רשמיים קראו לאחינו ולאחיותינו בתפוצות להשקיע מזמנם, ממרצם ומכספם למען ישראל. עכשיו הגיע הזמן לסייע בשימור היהדות של אחינו בתפוצות ולהביא לעלייתם של יהודים רבים באמצעות חיזוק זיקתם לישראל.

הפתרון לבעיית ההתבוללות, נישואי התערובת וההתנתקות הוא חינוך.

עלות החינוך היהודי בארה"ב גבוהה ביותר ולכן זה מונע מרבים מהיהודים לקחת בו חלק. אנו סבורים שאסור שתהיה מציאות שבה ילד יהודי לא יוכל לקבל חינוך יהודי-איכותי בגלל שיקולים כלכליים. בניו יורק פגשתי משפחה יהודית ממוצא רוסי המתגוררת בברוקלין. הם סיפרו לי שחינוך בבית ספר יהודי עולה 36 אלף דולר לשנה. בכדי ששלושת ילדיהם יקבלו חינוך יהודי הם צריכים לשלם כ-100 אלף דולר בשנה. הם לא יכלו לעמוד בהוצאות האלה וילדיהם לא מקבלים חינוך יהודי. זהו לא מקרה פרטני, התופעה הזו משותפת לכל העולם היהודי: ברוסיה, בצרפת, בארגנטינה ובמקומות נוספים...

אם המצב הנוכחי יימשך אנחנו נאבד את רוב אחינו ואחיותינו היהודים תוך דור או שניים. כדי למנוע טרגדיה זו על

כל הילדים היהודים להיות מסוגלים להתחנך בבית ספר בו יקבלו חינוך ציוני ויהודי שבו ילמדו על ההיסטוריה ועל הערכים של היהדות והציונות, בכדי לחזק את הזהות היהודית והציונית והחיבור לישראל. בתי הספר הללו צריכים להיות טובים לפחות כמו רשת בתי הספר האמריקאים על-מנת שיהוו כח משיכה ושתהא שאיפה ללמוד בהם.

על ממשלת ישראל להפעיל "תכנית להצלת העם היהודי" כדי שכל ילד יהודי בתפוצות יוכל לקבל חינוך יהודי וציוני ברמה גבוהה.

כשמדברים על הגברת העלייה חשוב גם לזכור שכל גל עלייה שהגיע לישראל, מאז הקמת המדינה, ועם כל הקשיים הכרוכים בכך, הביא לצמיחה כלכלית ולחיזוקה של החברה הישראלית. לכן, למענם ולמעננו, המטרה שלנו צריכה להיות הבאת 3.5 מיליון יהודים לישראל מהתפוצות בתוך שנים לא-רבות כדי שהאוכלוסייה היהודית בישראל, יחד עם הגידול הטבעי, תהיה מעל ל-10 מיליון.

"ישראל ביתנו"

נהוג לאמר כי דג מת שוחה עם הזרם ודג חי שוחה נגד הזרם – "ישראל ביתנו" היא דג חי!

מאז שהקמנו את "ישראל ביתנו", לפני 16 שנים, זיהינו תמיד את הבעיות והצרכים לפני האחרים והצענו פתרונות ותכניות שעוררו ויכוח ציבורי ואף הביאו למתקפות רבות נגדנו מצד חלקים שונים בחברה ובתקשורת. מרבית הדברים שאמרנו במהלך השנים ושגררו את הויכוחים והמתקפות – היום הם קונצנזוס. כך התקבעה תפיסת ה"בלי נאמנות אין אזרחות", התבסס הצורך בהגברת המשילות וגם תכנית חילופי השטחים והאוכלוסיות היא היום דבר מקובל. כך יהיה גם לגבי תכנית השלום שלנו שמבוססת על ההסדר האזורי הכולל וגם לגבי שאר הנושאים שאותם אנו ממשיכים לקדם עד שייושמו במלואם.

כי ככה אנחנו רגילים ב"ישראל ביתנו", כשצריך – שוחים נגד הזרם. בהמשך, כולם מצטרפים...

שלכם,

אביגדור ליברמן

Like {925

6 comments

Add a comment



Dor Avi Meir · Follow · Top Commenter · האוניברסיטה העברית בירושלים

כל הרעיונות יפים מאוד, רק חבל שמסתתרות בהם הרבה דרכים לא ליברליות ליישם אותם..
כמו לדוגמא - בלי נאמנות אין אזרחות - הרעיון של לחוקק חוקים, אפילו כאלה שנראים לגיטימיים, נגד צעדי
מחאה של האזרח כלפי המדינה הוא מדרון חלקלק שעלול להוביל אותנו למשהו אחר לגמרי מדמוקרטיה.
ודוגמא נוספת - מנהיגות וניהול - התופעה של מאבקי עוצמה בדמוקרטיה היא לא משהו שיש לגנות אלא עצם
מהותה של הדמוקרטיה! נכון, הפרדת רשויות הוא רעיון טוב, אבל גם בארה"ב רשאי בית המשפט העליון
לפסול חוקים של הפרלמנט - כחלק מרעיון איזונים ולחצים. גם אם נפריד את הממשלה והכנסת, עדיין יהיו
מאבקי עוצמה, כמו שצריכים להיות, ונראה כאילו הרעיון מכוון למשהו שהוא מעבר להפרדת רשויות, משהו
מאבקי עוצמה, כמו שצריכים להיות, ונראה כאילו הרעיון מכוון למשהו שהוא יותר "קול אחד" ופחות פלורליסטי..

Reply · Like · Follow Post · Edited · December 6, 2014 at 5:11pm



Meir Mendelssohn · Follow · Top Commenter · Works at סטנדפ

פעינה הזונה

Reply Like Follow Post December 25, 2014 at 9:41am



ריים בדש Follow · חיים מקיף יהוד מנהל מנהל בית הספר מיכון מקיף יהוד at דיסון מקיף יהוד אוים בדש \cdot 117 followers

קניתי.

Reply Like 2 Follow Post November 28, 2014 at 5:55pm

View 3 more

Facebook social plugin

ניווט מהיר חדשות אחרונות

לאחרונה מהבלוג הח"כים מדברים